

Prima instanță: Judecătoria Ocnița
Judecător: R. Mazureț
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
Judecători: E. Ababei, G. Polivenco, A. Garbuz

Dosarul nr. 2rac-258/16

ÎNCHEIERE

06 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat, Ion Druță

examinînd chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Cooperativa de Consum or. Frunze,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Magdalinas” împotriva Cooperativei de Consum or. Frunze privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 23 februarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Cooperativa de Consum or. Frunze și a fost menținută hotărîrea Judecătoria Ocnița din 25 septembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La 09 aprilie 2015, SRL „Magdalinas” a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva Cooperativei de Consum or. Frunze privind încasarea datoriei în sumă de 57 566,82 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 1 727,01 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că, între SRL „Magdalinas” și Cooperativa de Consum or. Frunze, la 23 septembrie 2009 a fost încheiat contract de vânzare-cumpărare a mărfii în baza căruia reclamantul a vîndut pîrîtului mărfuri în credit, astfel încît potrivit prevederilor pct. 4.1 al contractului menționat Cooperativa de Consum or. Frunze avea obligația să achite mărfurile în termen de 30 zile din data livrării acestora, obligație care nu a fost executată de pîrît, astfel fiind formată o datorie pentru marfa livrată și neachitată, care la data de 01 aprilie 2015 a constituit 57 566,82 lei.

De asemenea reclamantul a indicat că, la 08 decembrie 2014 a expediat în adresa pîrîtului o reclamație privind achitarea benevolă a datoriei, la care ultimul nu a reacționat și nu a executat obligația de plată a mărfurilor livrate.

Prin hotărîrea Judecătoria Ocnița din 25 septembrie 2015, acțiunea a fost admisă integral. S-a încasat de la Cooperativa de Consum or. Frunze în

beneficiul SRL „Magdalinas” datorita în mărime de 57 566,82 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 1 727,01 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 23 februarie 2016, s-a respins apelul declarat de Cooperativa de Consum or. Frunze și s-a menținut hotărârea Judecătorei Ocnîța din 25 septembrie 2015.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 13 mai 2016, Cooperativa de Consum or. Frunze a declarat recurs, completându-l la 05 iulie 2016, a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată de SRL „Magdalinas” să fie respinsă ca fiind neîntemeiată și tardivă.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat eronat legea, circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, pe care prima instanță le consideră constatate nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente.

La 21 iunie 2016, SRL „Magdalinas” a prezentat referință, solicitând respingerea acestuia ca fiind inadmisibil.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Avînd în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 10.03.2016 (f.d. 159), cît și faptul a fost recepționată de recurentă la 15.03.2016 (f.d. 160 aviz), recursul se consideră declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Cooperativa de Consum or. Frunze nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2),

(3) și (4) CPC, or recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanțele inferioare, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Cooperativa de Consum or. Frunze ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Cooperativa de Consum or. Frunze se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță